

ЗИГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

**«ОСНОВИ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ
АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ»**

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>6</u>

1. Загальна інформація про викладача (лектора, асистента).

Ромаш Іван Романович, кандидат медичних наук, доцент кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: iromashr@gmail.com

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 6 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Анатомія центральної нервової системи та фізіологія вищої нервової діяльності — дисципліна, що вивчає будову та функціонування мозку й нервової системи, які лежать в основі психічних процесів і поведінки людини.
- Основи нейрофізіології — курс, присвячений дослідженню механізмів роботи нервової системи та її ролі у регуляції психіки й поведінки.
- Психодіагностика — навчальна дисципліна, що забезпечує знання й навички оцінки індивідуально-психологічних особливостей людини за допомогою методів тестування та аналізу.
- Основи психологічного консультування — дисципліна, що вивчає базові принципи, методи та техніки психологічної допомоги клієнтам у процесі консультування.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Клінічна практика — навчальна дисципліна, що забезпечує набуття студентами практичних навичок психодіагностики, консультування та психокорекції у реальних клінічних умовах.
- Основи психофармакології — курс, що вивчає вплив лікарських засобів на психіку, механізми їхньої дії та особливості застосування у лікуванні психічних і поведінкових розладів.
- Переддипломна практика — завершальний етап професійної підготовки, який інтегрує теоретичні знання та практичні навички для перевірки готовності студента до самостійної роботи психолога.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системи знань про психологічні механізми виникнення та розвитку адиктивної поведінки, а також практичних навичок консультування осіб із залежностями. Вона поєднує теоретичні основи (поняття, класифікації, моделі та чинники адиктивної поведінки) з практичними аспектами роботи психолога-консультанта, включаючи методи діагностики, індивідуальне та групове консультування, профілактику та інтеграцію консультування у психотерапевтичну практику.

Курс забезпечує розуміння особистісних і соціальних наслідків залежностей, формує етичну та гуманістичну позицію майбутнього психолога, розвиває компетентності у сфері діагностики, профілактики та корекції адиктивних проявів. Він орієнтований на підготовку фахівців, здатних ефективно працювати з клієнтами у кризових ситуаціях, сприяти їхньому особистісному розвитку та соціальній адаптації.

Дисципліна виконує освітню, виховну та практичну функції, створюючи основу для професійної діяльності психолога у сфері консультування та психотерапії залежностей.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна має на меті забезпечити здобувачів вищої освіти системними знаннями про психологічні механізми виникнення та розвитку адиктивної поведінки, а також сформувати практичні навички консультування осіб із залежностями. Вона призначена для підготовки майбутніх психологів до професійної діяльності у сфері діагностики, профілактики та корекції адиктивних проявів, інтеграції методів консультування у психотерапевтичну практику.

Курс сприяє розвитку гуманістичної та етичної позиції фахівця, формуванню компетентностей у роботі з клієнтами, які перебувають у кризових станах, та забезпечує готовність до здійснення психологічної підтримки й соціальної адаптації осіб із залежностями. Таким чином, дисципліна виконує освітню, виховну та практичну функції, створюючи основу для професійної діяльності психолога у сфері допомоги людям із адиктивною поведінкою.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» полягає у формуванні у здобувачів вищої освіти системи знань про психологічні механізми виникнення та розвитку адиктивної поведінки, а також у набутті практичних навичок консультування осіб із залежностями.

Курс спрямований на розвиток професійних компетентностей у сфері діагностики, профілактики та корекції адиктивних проявів, формування етичної та гуманістичної позиції майбутнього психолога.

8. Завдання вивчення дисципліни

Завдання спрямовані на формування високого рівня професійної компетентності у здобувачів освіти, які зможуть ефективно працювати у сфері психотерапії:

- Ознайомити студентів з основними теоретичними концепціями адиктивної поведінки та її видами.
- Розкрити психологічні механізми виникнення залежностей (хімічних та нехімічних).
- Сформувати знання про методи та техніки психологічного консультування осіб із адиктивною поведінкою.
- Розвинути навички діагностики, інтервенції та підтримки клієнтів із залежностями.
- Сприяти формуванню гуманістичної та етичної позиції у роботі з клієнтами.
- Навчити інтегрувати методи консультування у комплексну психотерапевтичну практику.
- Підготувати студентів до роботи у сфері профілактики та соціальної підтримки осіб із ризиком розвитку залежностей.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Поняття та класифікацію адиктивної поведінки, її види та особливості прояву.
- Психологічні механізми формування залежностей та чинники їх розвитку.
- Теоретичні моделі адиктивної поведінки та їхнє застосування у консультуванні.
- Особистісні та соціальні наслідки залежностей для клієнта та суспільства.
- Етичні принципи роботи психолога у сфері консультування адиктивної поведінки.
- Методи діагностики адиктивної поведінки та їх практичне застосування.
- Основи індивідуального та групового консультування клієнтів із залежностями.
- Профілактичні стратегії та їх роль у запобіганні залежностям.
- Інтеграцію консультування у психотерапевтичну практику.

Уміти:

- Виявляти та аналізувати прояви адиктивної поведінки у клієнтів.
- Застосовувати психодіагностичні методи для оцінки рівня залежності.
- Будувати індивідуальну стратегію консультування з урахуванням особливостей клієнта.
- Використовувати техніки мотиваційного інтерв'ю та когнітивно-поведінкові методи.

- Організовувати групове консультування та забезпечувати соціальну підтримку клієнтів.
- Розробляти профілактичні програми для різних соціальних груп.
- Дотримуватися етичних стандартів у роботі з клієнтами.
- Інтегрувати консультування у психотерапевтичну практику для досягнення комплексного ефекту допомоги.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психологічного консультування адиктивної поведінки» складається з двох змістовних модулів:

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи консультування адиктивної поведінки

Тема 1. Поняття та класифікація адиктивної поведінки

Адиктивна поведінка охоплює широкий спектр залежностей, що проявляються у формі хімічних (алкоголь, наркотики, медикаменти) та нехімічних (ігроманія, інтернет-залежність, шопінг) форм. Вона характеризується стійким прагненням до повторення певної дії чи вживання речовини, що призводить до втрати контролю та негативних наслідків для особистості. Класифікація залежностей дозволяє систематизувати їхні прояви та визначити особливості психологічної допомоги. Усвідомлення різновидів адиктивної поведінки є основою для ефективного консультування та профілактики.

Тема 2. Психологічні механізми формування залежностей

Формування адиктивної поведінки зумовлене поєднанням біологічних, психологічних та соціальних чинників. Важливу роль відіграють особистісні риси, такі як низька стресостійкість, потреба у швидкому задоволенні та схильність до ризику. Соціальне середовище, сімейні стосунки та культурні впливи також сприяють розвитку залежностей. Розуміння цих механізмів допомагає консультанту визначати причини проблеми та будувати індивідуальну стратегію допомоги.

Тема 3. Теоретичні моделі адиктивної поведінки

Існує кілька теоретичних моделей пояснення залежностей: психоаналітична, когнітивно-поведінкова, біопсихосоціальна та системна. Кожна з них акцентує увагу на різних аспектах — від внутрішніх конфліктів і несвідомих процесів до соціальних умов та когнітивних схем. Використання моделей дозволяє консультанту обирати найбільш ефективні методи роботи з клієнтом. Знання різних підходів сприяє інтеграції теорії та практики у консультуванні.

Тема 4. Особистісні та соціальні наслідки залежностей

Адиктивна поведінка має серйозні наслідки для психічного та фізичного здоров'я особи, її соціальних зв'язків і професійної діяльності. Вона призводить

до руйнування сімейних стосунків, втрати роботи, соціальної ізоляції та кримінальних проблем. На особистісному рівні залежність викликає емоційні порушення, зниження самооцінки та втрату життєвих перспектив. Усвідомлення цих наслідків є важливим етапом мотивації клієнта до змін.

Тема 5. Етичні аспекти роботи з клієнтами

Консультування осіб із залежностями потребує дотримання високих етичних стандартів. Основними принципами є конфіденційність, повага до клієнта, недискримінація та професійна відповідальність. Етичні аспекти визначають якість взаємодії та рівень довіри між консультантом і клієнтом. Вони також допомагають уникати професійних помилок і забезпечують гуманістичний підхід у роботі.

Змістовий модуль 2. Практичні методи психологічного консультування

Тема 6. Методи діагностики адиктивної поведінки

Діагностика залежностей включає використання психодіагностичних тестів, клінічних інтерв'ю та спостереження. Вона дозволяє визначити рівень адиктивної поведінки, її тип та індивідуальні особливості клієнта. Ефективна діагностика є основою для вибору адекватних методів консультування та корекції. Важливим є поєднання кількох інструментів для отримання комплексної картини проблеми.

Тема 7. Техніки індивідуального консультування

Індивідуальне консультування передбачає встановлення довірливого контакту з клієнтом, використання мотиваційного інтерв'ю та когнітивно-поведінкових технік. Основна мета полягає у підвищенні мотивації до змін та формуванні нових стратегій поведінки. Консультант допомагає клієнту усвідомити проблему, визначити ресурси та розробити план подолання залежності. Практичні техніки спрямовані на підтримку внутрішніх сил клієнта та розвиток самоконтролю.

Тема 8. Групове консультування та підтримка

Групові програми є важливим інструментом у реабілітації осіб із залежностями. Вони забезпечують соціальну підтримку, обмін досвідом та формування нових моделей поведінки. Групове консультування сприяє зниженню почуття ізоляції та підвищує мотивацію до змін. Воно також допомагає клієнтам навчитися взаємодіяти у соціальному середовищі та долати труднощі разом.

Тема 9. Профілактика адиктивної поведінки

Профілактика залежностей включає освітні програми, соціальні кампанії та індивідуальну роботу з групами ризику. Її мета полягає у формуванні здорового способу життя, розвитку навичок самоконтролю та стресостійкості. Важливим є залучення сім'ї, школи та громади до профілактичних заходів. Ефективна

профілактика знижує ризик виникнення залежностей та сприяє гармонійному розвитку особистості.

Тема 10. Інтеграція консультування у психотерапевтичну практику

Психологічне консультування осіб із залежностями часто поєднується з іншими методами психотерапії. Інтеграція дозволяє використовувати когнітивно-поведінкові, психоаналітичні та системні підходи у комплексі. Це забезпечує більш глибоку роботу з клієнтом та підвищує ефективність допомоги. Такий підхід сприяє довготривалим позитивним змінам та зниженню ризику рецидивів.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	у тому числі			
	усього	лекц	практ	с.р
Змістовий модуль 1. Теоретичні основи консультування адиктивної поведінки				
1. Поняття та класифікація адиктивної поведінки – визначення залежностей, їхні види та особливості прояву.	10	2	2	6
2. Психологічні механізми формування залежностей – роль особистісних, соціальних та біологічних чинників.	9	2	1	6
3. Теоретичні моделі адиктивної поведінки – когнітивно-поведінкові, психоаналітичні та системні підходи.	9	2	1	6
4. Особистісні та соціальні наслідки залежностей – вплив на психічне здоров'я, сім'ю та соціальне функціонування.	10	2	2	6
5. Етичні аспекти роботи з клієнтами – професійні стандарти та принципи консультування.	9	2	2	5
Змістовий модуль 2. Практичні методи психологічного консультування				
6. Методи діагностики адиктивної поведінки – психодіагностичні інструменти та інтерв'ю.	9	2	2	5
7. Техніки індивідуального консультування – побудова контакту, мотиваційне інтерв'ю, когнітивно-поведінкові методи.	8	2	1	5
8. Групове консультування та підтримка – роль групових програм у реабілітації.	8	2	1	5
9. Профілактика адиктивної поведінки – освітні та соціальні стратегії запобігання залежностям.	9	2	2	5
10. Інтеграція консультування у психотерапевтичну практику – поєднання консультування з іншими методами психологічної допомоги.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Види та прояви адиктивної поведінки – Визначити поняття адиктивної поведінки. – Охарактеризувати хімічні та нехімічні залежності.	6

	– Порівняти соціально прийнятні та патологічні форми залежності. – Навести приклади проявів адиктивної поведінки у сучасному суспільстві.	
2	Самостійне заняття 2. Психологічні чинники формування залежностей – Вивчити роль особистісних рис у розвитку залежностей. – Охарактеризувати соціальні фактори, що сприяють формуванню адиктивної поведінки. – Розглянути біологічні механізми виникнення залежностей. – Навести приклади взаємодії психологічних і соціальних чинників.	6
3	Самостійне заняття 3. Теоретичні моделі пояснення залежностей – Вивчити психоаналітичну модель адиктивної поведінки. – Охарактеризувати когнітивно-поведінковий підхід. – Розглянути біопсихосоціальну модель залежностей. – Порівняти переваги та недоліки різних моделей. – Навести приклади інтеграції моделей у практиці консультування.	6
4	Самостійне заняття 4. Наслідки адиктивної поведінки для особистості та суспільства – Визначити психологічні наслідки залежностей. – Охарактеризувати соціальні проблеми, що виникають через адиктивну поведінку. – Розглянути вплив залежностей на сімейні стосунки. – Навести приклади професійних та правових наслідків. – Проаналізувати довготривалі наслідки для суспільства.	6
5	Самостійне заняття 5. Етичні принципи консультування клієнтів із залежностями – Вивчити принцип конфіденційності у роботі консультанта. – Охарактеризувати етичні стандарти взаємодії з клієнтом. – Розглянути значення гуманістичного підходу у консультуванні. – Навести приклади етичних дилем у практиці. – Проаналізувати роль професійної відповідальності психолога.	5
6	Самостійне заняття 6. Методи діагностики адиктивної поведінки – Вивчити основні психодіагностичні методи. – Охарактеризувати особливості клінічного інтерв'ю. – Розглянути значення спостереження у діагностиці. – Навести приклади комплексного використання діагностичних інструментів. – Порівняти ефективність різних методів діагностики.	5
7	Самостійне заняття 7. Індивідуальне консультування клієнтів із залежностями – Вивчити техніку мотиваційного інтерв'ю. – Охарактеризувати когнітивно-поведінкові методи. – Розглянути значення встановлення довіри у консультуванні. – Навести приклади індивідуальної роботи з клієнтом. – Проаналізувати труднощі та бар'єри у процесі консультування.	5

8	Самостійне заняття 8. Групове консультування та підтримка – Вивчити переваги групових програм реабілітації. – Охарактеризувати особливості групової динаміки. – Розглянути значення соціальної підтримки для клієнтів. – Навести приклади ефективних групових методик. – Проаналізувати роль групових програм у профілактиці рецидивів.	5
9	Самостійне заняття 9. Профілактика адиктивної поведінки – Вивчити основні напрями профілактики залежностей. – Охарактеризувати освітні та соціальні стратегії профілактики. – Розглянути роль сім'ї та громади у профілактичній роботі. – Навести приклади успішних профілактичних програм. – Проаналізувати ефективність профілактичних заходів у різних середовищах.	5
10	Самостійне заняття 10. Інтеграція консультування у психотерапевтичну практику – Вивчити можливості поєднання консультування з психотерапією. – Охарактеризувати переваги інтегративного підходу. – Розглянути значення комплексної роботи з клієнтом. – Навести приклади успішної інтеграції методів у практиці. – Проаналізувати перспективи розвитку інтегративних програм допомоги.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Адиктивна поведінка: сучасні підходи. – Одеса : Астропринт, 2022.
2. Бех І.Д. Психологія особистості. – Київ : Освіта, 2017.
3. Вознюк Н.М. Психологічне консультування. – Львів : Світ, 2020.
4. Короленко Ц.П., Дмитрієва Н.В. Адиктивна поведінка. – Москва : Издательство, 2019.
5. Кочарян А.С. Психотерапія залежностей. – Київ : Либідь, 2019.
6. Морозова Н.Г. Психологія залежностей. – Харків : ХНУ, 2021.
7. Психологічне консультування: теорія і практика / за ред. О. Кочубей. – Київ : КНУ, 2021.
8. Савчин М.В. Психологія розвитку особистості. – Львів : ЛНУ, 2020.
9. Тофтул М.Г. Етика. – Київ : Академія, 2018.
10. Яценко Т.С. Основи психокорекції. – Київ : Академія, 2018.

Додаткові:

1. Прикладна психологія залежностей – Київ : Освіта, 2019.
2. Психологія кризових станів – Харків : ХНУ, 2020.
3. Психотерапія адиктивної поведінки – Київ : Либідь, 2018.
4. Соціальна психологія залежностей – Львів : ЛНУ, 2019.

5. Психологія спілкування – Київ : Академія, 2021.
6. Етика психолога – Київ : Юрінком Інтер, 2020.
7. Психологія девіантної поведінки – Харків : ХНУ, 2018.
8. Психологія мотивації – Київ : Освіта, 2019.
9. Психологія залежностей у молоді – Львів : Світ, 2021.
10. Психологічна допомога клієнтам із залежностями – Київ : КНУ, 2022.

Інформаційні ресурси:

1. Національна бібліотека України ім. В. Вернадського – nbuv.gov.ua
2. Academia.edu – наукові публікації – academia.edu
3. WorldCat – глобальний каталог бібліотек – worldcat.org
4. Електронна бібліотека TextBook – textbook.com.ua
5. Репозитарій ЛьвДУВС (адиктивна поведінка) – dspace.lvduvs.edu.ua
(dspace.lvduvs.edu.ua in Bing)
6. PubMed – база даних медичних і психологічних досліджень – pubmed.ncbi.nlm.nih.gov (pubmed.ncbi.nlm.nih.gov in Bing)
7. PsycINFO – психологічні ресурси APA – apa.org/pubs/databases/psycinfo
(apa.org in Bing)
8. Інститут психології ім. Г.С. Костюка НАПН України – psychology-naes.org.ua (psychology-naes.org.ua in Bing)
9. Інститут філософії НАН України – if.org.ua
10. Національна академія педагогічних наук України – naps.gov.ua
11. Європейська асоціація психологів-консультантів – europsy.org
12. ЮНЕСКО – програми з психічного здоров'я – unesco.org
13. ВООЗ – психічне здоров'я та залежності – who.int
14. Світова асоціація психотерапії (WCP) – worldpsyche.org

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ **“ВІДМІННО”** отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ **“ДОБРЕ”** отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ **“ЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ **“НЕЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив'язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають пройти повторне навчання з відповідного розділу. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.

- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначені в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.